Τ Ο   Κ Α Σ Τ Ρ Ο   Τ Η Σ   Ω Ρ Ι Α Σ

" Οσα κάστρα κι'ἂν εἶδα καί περπάτησα,
σάν τῆς 'Ωριᾶς τό κάστρο δέν ἐλόγιασα.
Κάστρο θεμελιωμένο,κάστρο ξακουστό,
σαράντα ὀργυιαῖς τοῦ ψήλου,δώδεκα πλατύ,
μολύβι σκεπασμένο,μαρμαροχυτό,
μέ πόρταις ἀτσαλένιαις κι'ἀργυρά κλειδιά,
καί τοῦ γιαλιοῦ ἡ πόρτα στράφτει μάλαμα .

Τοῦρκος τό τρογυρίζει χρόνους δώδεκα,
δέγ μπορεῖ νά τό πάρῃ τό ερημόκαστρο.
Κ'ενα σκυλί Τουρκάκι μιᾶς Ρωμνιᾶς παιδί,
'ς τόν 'Αμιρᾶ του πάει καί τόν προσκυνάει .
"'Αφέντη μ''Αμιρᾶ μου καί σουλτᾶνε μου ,
ἂν πάρω γώ τό κάστρο τό εἶν'ἡ ρόγα μου ;
- Χίλια ἂσπρα τήν ἡμέρα κι'ἂλογο καλό,
καί δυό σπαθιά ἀσημένια γιά τόν πόλεμο .
- Ουδέ τ'ἂσπρα σου θέλω κι'οὐδέ τά φλωριά,
οὐδέ καί τ'ἂλογό σου κι'οὐδέ τά σπαθιά,
μόν'θέλω γώ τήν κόρη,ποῦ ναι 'ς τά γυαλιά.
-'Ωσάν τό κάστρο πάρῃς,χάρισμα κι'αὐτή ".

Πράσινα ροῦχα βγάζει,ράσα φόρεσε.
Τόν πύργο πύργο πάει καί γυροβολάει,
'ς τήν πόρτα πάει καί στέκει καί παρακαλεῖ .
" Γιά ἂνοιξε ἂνοιξε,πόρτα,πόρτα τῆς 'Ωριᾶς,
πόρτα τῆς μαυρομάτας τῆς βασίλισσας.
- Φεύγα ἀπ'αὐτοῦ,βρέ Τοῦρκε,βρέ σκυλότουρκε.
- Μά τό σταυρό,κυρά μου,μά τήν Παναγιά,
ἐγώ δέν εἶμαι Τοῦρκος οὐδέ Κόνιαρος,
εἶμαι καλογεράκι ἀπ'ἀσκηταριό .
Δώδεκα χρόνους ἒχω ὀπ'ἀσκήτευα,
χορτάρι ἐβοσκοῦσα σάν τό πρόβατο,
κ'ἦρθα νά πάρω λάδι γιά τίς ἐκκλησιαῖς.
Γιά ἂνοίξετέ μου νά μπω τοῦ βαρόμοιρου .
- Νά ρήξουμε τσιγκέλια νά σέ πάρουμε .
- Τά ράσα μού εἶναι σάπια καί ξεσκίζονται .
- Νά ρήξουμε τό δίχτυ νά σέ πάρουμε .
- Εἶμαι ἀπό τή πεῖνα κι'ἀντραλίζομαι ".

Γελάστηκε μιά κόρη,πάει,τόν ἂνοιξε,

"Όσο ν' ἀνοίξῃ ἡ πόρτα, χίλιοι ἐμπήκανε,
κι' ὅσο νά μισανοίξῃ, γέμισ' ἡ αὐλή,
κι' ὅσο νά καλοκλείσῃ, ἡ χώρα πάρθηκε.
"Ολοι χυθῆκαν 'ς τἄσπρα, ὅλοι 'ς τά φλωριά,
καί κεῖνος είς τήν κόρη, ποῦ ναι 'ς τά γυαλιά.

Κ' ἡ κόρη ἀπό τόν πύργο κάτω πέταξε,
μήτε σέ πέτρα πέφτει, μήτε σέ κλαριά,
παρά σέ Τούρκου χέρια καί ξεψύχησε. 35